

χηγού Ἀγγελῆ Γοβίου, κατέλαβον τὰ Βρυσάκια θέσιν παράλιον τῶν χωρίων Εὐβοίας Ψαχνῶν καὶ Καστέλλας καὶ ἀχυρώθησαν μὲ ὀλίγους στρατιώτας ἡμισοπλισμένους, κρατοῦντες τὴν πολιορκίαν τῆς Χαλκίδος.

Κατ' αὐτὰς ἦλθεν εἰς Βρυσάκια καὶ ὁ Νικέλαος Κριεζώτης, καταγόμενος ἐκ τοῦ χωρίου Εὐβοίας Κριεζᾶ, ἐξ Ἀνατολῆς ὑπηρετῶν εἰς τὸν Σατραπῆν τῆς Ἀνατολῆς Καρασμάνογλου, καὶ κατετάχθη στρατιωτικὸς ὑπὸ τὰς ὁδηγίας τοῦ ὀπλαρχηγοῦ Ἀγγελῆ Γοβίου, ὅστις διέταξεν αὐτὸν νὰ μένη ὑπὸ τὰς ὁδηγίας Ἀθανασίου Εἰλούτα.

Πρὸς δὲ, διὰ περισσοτέραν ἐνίσχυσιν διὰ ξηρᾶς καὶ διὰ θαλάσσης τῆς πολιορκίας τῆς Χαλκίδος, διότι τὰ πλοῖα τὰ ὁποῖα συνάδουσι τὸν στρατὸν τοῦ ὀπλαρχηγοῦ Ἀγγελῆ Γοβίου, δὲν ἦτον ἐκ τῶν πολεμικῶν, καὶ ὡς ἀδύνατα εἰς μάχην μετέβη ὁ Δημήτριος Καρύδας εἰς τὴν Ὑδραν καὶ μετέφερεν ἓνα πολεμικὸν πλοῖον ὑμβρῦκιον μὲ τὸν πλοίαρχον αὐτοῦ καπετᾶν Ἀλεξάνδρῃ Κριεζῇ εἰς τὰ Βρυσάκια νὰ πολιορκῇ καὶ διὰ θαλάσσης στενὰ τῆς Χαλκίδος,

Μετὰ δὲ τὴν ἔλευσιν τοῦ πλοίου ἐρχεται καὶ ὁ παστᾶς Ὁμερβρυώνης ἀπὸ τὴν Σπερειὰν Ἑλλάδα εἰς Χαλκίδα μὲ ἑπτὰ χιλιάδας Ἀλβανούς καὶ σκηνώνει ἀντίκρου τῶν Βρυσακίων ἐντὸς τοῦ κάμπου Καστέλλας καὶ Ψαχνῶν, ὁ ὀπλαρχηγὸς Ἀγγελῆς Γοβίου ἔχων μόνον τριακοσίους ὡς ἔγγιστα στρατιώτας καὶ τὴν βοήθειαν τοῦ πολεμικοῦ πλοίου καπετᾶν Ἀλεξάνδρου, τὸ ὅποσον ἔχων πλησίον καὶ ἀπέναντί του τὰς τρεῖς παραλίους πλευρὰς τῶν Βρυσακίων (ἄρδιου) ἀχυρώνεται ὁ ὀπλαρχηγὸς Ἀγγελῆς εἰς τὰ Βρυσάκια μὲ διπλᾶ ἀχυρώματα μᾶλλον ἀπὸ τὴν ἀνατολικὴν πλευρὰν τῶν Βρυσακίων, ὅπου δὲν ἐκτύπουν αἱ σφαῖραι τῶν πυροβόλων τοῦ πολεμικοῦ πλοίου τὸν ἐχθρὸν, εἰς τὴν πλευρὰν αὐτὴν ὁ ὀπλαρχηγὸς Ἀγγελῆς κατατάσσει τοὺς τριακοσίους στρατιώτας του καὶ τοὺς ἀξιωματικούς του ἀναλόγως καθ' ἕνα εἰς ἓνα μασγάλι νὰ ὑπηρετοῦν εἰς τὴν φωτιάν τῶν ὀπλων καὶ δίδει διαταγὰς πέντε στρατιώται νὰ γερμίζουσι τὰ ὄπλα καὶ ἓνας νὰ πυροβολῇ ἀπὸ ἕκαστον μασγάλι τὸν ἐχθρὸν ὥστε ἡ φωτιά

